

#3 -2017

Norges Unge Katolikker
DIN STEMME

Bilder: NUKs bildearkiv

- 4 Ungdomsleir
- 6 Temaartikkel 1: Nazismebølgen
- 8 Nyheter
- 10 5 på Mariaholm
- 12 Portrett: Abort
- 14 Q lokalt
- 16 Helgen: Jomfru Maria
- 17 Temaartikkel 2: Aktiv dødsjelp
- 18 Q-ltur
- 20 KUT
- 22 Juniorleir
- 24 Q-prest
- 26 Q-tips
- 27 Kateketisk spalte

Innhold

Redaksjonen

Redaktør
Victoria
Oftestad

Ungdomsprest
Andreas
Rupprecht

Journalist
Caroline
Belaunde
Brynsrud

Journalist
Anna
Dan Vy Vu

Layout
Karol
Michalcuk

Journalist
Susanne
Tande

Journalist
Cecilia
Bruce

Journalist
Odin Fredrik
Rustad

Illustratør
Maria
Pham

Leder

Hei!

Håper alle har hatt en fin sommer! Det har i hvert fall jeg, og en av tingene jeg setter mest pris på i løpet av sommeren, er sommerleir! Å komme tilbake til Mariaholm og møte gamle venner og nye mennesker, som jeg kan oppleve fantastiske øyeblikk med. Men det har dere vel hørt før. Jeg husker hvor liten og selvsikker jeg var min første barneleir; jeg hadde vært på Mariaholm før, kunne alle messeleddene og kjente noen andre. Det som likevel var nytt for meg, var ball og pop-musikk på full guffe. Jeg hadde vokst opp med en operael-skende far og en mor som kunne finne på å spille pop-musikk i stua, men mye eldre enn denne sjangeren. Det var et artig møte, og jeg husker at jeg kom hjem og var

stolt over å oppdaget; «ungdomsmusikk»:D. En annen ting jeg husker var de anonyme kjærestebrevene man skrev, jeg husker jeg fikk et selv der det sto at jeg var søt med mussefletter. Jeg husker dessverre også at jeg, som den lille «moroklumpen» jeg var, skrev et kjærlighetsbrev til en leder. Men bare på tull selvfølge-

lig, jeg husker fortsatt hva som sto; Roser er røde
Fioler er blå
Bussturer er motbydelige
Men du er IKKE likeså
Meget passe kleint da jeg fortalte at det var jeg siste kveld, men ganske artig å se tilbake på.

Mvh
Victoria

Q – Katolsk Ungdom # 3 2017

Målsetting:

Q – Katolsk Ungdom er et blad skrevet av og for unge katolikker i Norge, utgitt av NUK. Bladets målsetting er å virke som et forum for bevisstgjøring i katolsk tro. Det skal gis et klart bilde av Kirken og dens lære, og fordype seg i emner som opptar ungdom i dag. Q skal gjenspeile NUKs aktivitet, bidra til å styrke de unges tilhørighet til den katolske Kirke, og være en hjelp til å knytte de flernasjonale grupper sammen.

Adresse:

Akersveien 16a
0177 Oslo

Epost: q@nuk.no

Konto: 3000 16 91399

Utgiver:

Norges Unge Katolikker
Akersveien 16a
0177 Oslo

Telefon: 23 21 95 40

Fax: 23 21 95 43

Epost: nuk@nuk.no

Web: www.nuk.no

Trykk: Krona Trykk

Opplag: 1400

Utgivelse:

Q – Katolsk Ungdom kommer ut 4 ganger i året, og er rettet mot katolsk ungdom i alderen 13 – 18 år. Bladet sendes kun til betalende medlemmer i NUK.

Ansvar: Redaksjonen setter pris på leserbrev og artikler. Meninger fremsatt i disse står for forfatterens eget regning. Oppgi alltid navn og adresse, og send gjerne med bilde. Ønsker du å være anonym på trykk, godtas som regel dette.

NUK: Norges Unge Katolikker (NUK) er en sammenslutning av katolske barne- og ungdomslag som har sitt utspring i de katolske menighetene i Norge. Organisasjonen er partipolitisk uavhengig. NUK skal være for alle katolikker i Norge, og bygger på grunnpillarene TRO, FELLESSKAP og HANDLING.

Bidragsytere

Katherine Esquivel
Mikaela Joana Bagasani
Piarina Reginold
Johan Nguyen

Jens Long Nguyen
Vivi Vo
Ivan Vu
Alessandro Vidonis

Forsidebilde
NUKs bildearkiv

Ungdomsleir 2017

Ungdomsleir er en av de 3 sommerleirene NUK tilbyr barn og unge. Den går over en uke, der mye moro og det unike felleskapet i NUK står i sentrum. I år var temaet «Kirken i verden», noe som var helt perfekt, ettersom NUK er et felleskap som representerer utrolig mange kulturer og land. Hver dag hadde vi om forskjellige verdensdeler, og vi fikk utrolig god og spennende mat fra de forskjellige delene av verden.

Vi fikk lært en masse om forskjellige kulturer, og om respekt for andre tradisjoner og normer, samtidig som vi fikk lære om hvordan kirken binder oss sammen over landegrensene!

8. juli møtte jeg og mange andre opp ved NUK-kontoret i Oslo, klar for en gøy uke på Mariaholm. Jeg hadde pakket nøyte hva jeg skulle ha med, og var utrolig spent på hva den neste uka hadde i vente. Dette var min første gang på sommerleir, så selvfølgelig hadde jeg litt sommerfugler! Vi tok en felles buss fra Oslo til Mariaholm, drøyt en times kjøretur, ikke alt for lang. Da alle hadde kommet frem dit, var det «check-in» og romfordeling som sto i vente. Noen var klare til å finne fram til gamle og bekjente, mens andre skulle få lov til å få seg helt nye romkamerater...

Under lunsj representerte noen av lederne seg. Lederen over alle ledere var selveste Kristoffer Kopperud, han skulle lede oss gjennom uka. Vår vernehelgen for uka var jo St. Kristoffer, helgenen for de reisende, så dette passet jo perfekt! Anna Selmer-Olsen med den vakre dialekta si, var vår nestkommanderende, og fungerte som en stedsfortreder når Kristoffer ikke var tilstede.

Jeg tror nok at alle var spent på hvem de skulle havne i primærgruppe sammen med!

Vi ble delt inn i grupper på en utrolig høytidelig og rar måte, for å si det sånn:D

Alle grupper ble delt inn i land, med minst 1 til 2 ledere i hver gruppe. Dette var den gruppen vi skulle spise med, snakke med, og søke til hvis man hadde noe på hjertet. Primærgruppen blir på en måte din lille «familie» gjennom leiren, og vi fikk ofte noen minutter til å være sammen med gruppa.

Vi fikk lært mange gøyе leker og aktiviteter gjennom uka, jeg husker spesielt temaøkten til Camilla, der vi hadde om kultur og kulturforskjeller. Aldri har jeg hatt det så gøy, og lært så mye på samme tid!

Det var utrolig stas med rebusløp også, der samarbeid var en viktig del. Sandras morgentrening var ikke så verst den heller, da vi drev med yoga og fikk lov til å legge oss på bakken, med hodet opp mot den klare, blå himmelen. Johanne sine korøvelser var utrolig stas, de også;) Vi sang og sang til stemmebåndene våre nesten røk!

Morgen- og aftenbønnene kommer jeg aldri til å glemme. Det er de tidene der du ser hvor vak-kert fellesskapet Gud har gitt til oss, er. Det er ofte under disse tidene du får tid til å reflektere og snakke sammen med Ham. Personlig elsker jeg å bli igjen etter aftenbønnene, en perfekt måte å avslutte kvelden på. Vi hadde noen utrolig gøyе messer på fine Mariaholm også. Engelskmessen på den lille klippen var utrolig fin, men det eneste jeg kunne tenke på var hvem som kom til å falle ned i vannet først!

Mange som var på ungdomsleir må nok være enig i at kveldsmessen med levende lys var one of a kind... Det er ikke hver dag at noen brenner håret sitt!

Alt i alt synes jeg Ungdomsleir var super. Jeg møtte mange nye mennesker, noen av kommer sikkert til å bli en del av livet mitt i en lang tid fremover. I Norge er jo Den Katolske Kirke en minoritet, men vi må huske på at vi er en del av en et stooort felleskap, med over 1,2 milliarder mennesker, det er mye det! Ofte glemmer man dette her, derfor er det så fint å dra på leir, siden du får møte mange som deler samme tro og verdier som deg. Du er en del av én stor kirke, som er den samme rundt om overalt i verden!

Nazisme-bølgen

I sommer demonstrerte nazister både i gater her i Norge og i utlandet. De er klare på hva de står for; at noen mennesker er verdt mer enn andre. Når nazistene vandrer i gatene, enten det er i Kristiansand, Fredrikstad eller Charlottesville i USA, så er det frykt og hat de forsøker å spre. De ønsker å vise at noen deler av befolkningen ikke er ønsket eller elsket. I denne utgaven av Q skriver vi om temaet «menneskeverd», men hva inkluderer egentlig dette? Dekker det kun noen få deler av jordas innbyggere? Gjelder dette kun kristne, eller kun hvite? Jeg tror både du og jeg vet svaret på disse spørsmålene. Når man snakker om menneskeverd gjelder samtalen både for barnet i magen, flyktningen som er ny i landet, de med annen hudfarge enn deg, og de som ikke tenker eller føler likt som deg. Mennesker – alle mennesker – er verdt like mye, og fortjener både din og Guds kjærlighet. Dette lærer vi jo allerede i barnehagen. Så når

jeg ser disse nazistene rope «white lives matter» eller «knus homolobbyen» så tenker jeg at noe sted på veien har de gått glipp av et budskap. I Apostlenes gjerninger 17:26 står det skrevet, «[Gud] dannet av ett menneske enhver nasjon av mennesker til å bo på hele jordens overflate.» Og dette er vårt bud å følge. Vi er alle skapt av samme skaper, vi har alle det samme utgangspunktet, og vi har alle sammen rett til å leve på denne jorda. Det er verken vår rett eller oppgave å dømme, stenge ute, eller vise avsky mot noen basert på hva de tror, hvem de er eller hvordan de ser ut. At det de siste årene har blusset opp en rasistisk bevegelse er et tegn på at mange glemmer hva Gud egentlig ønsker av oss. Vi kristne skal følge den normen Jesus fastsatte da han sa til disiplene sine «Dere er alle brødre» (Matteus 23:8). Han sa til dem at de ikke skulle se på noen av disiplene som viktigere enn de andre, og på samme måte skal ikke

vi se på oss selv som mer verdt enn andre mennesker. Nazistene bruker mye av sin tid på å hate mennesker og skape skiller i samfunnet. De gjør grupper i samfunnet etterfulgt og mislikt, og sprer rundt seg rasisme og diskriminering. Men i Åpenbaringen 7:9 står det at en dag vil menn og kvinner fra «alle nasjoner og stammer og folk og tungemål» samles, tjene Ham og vise ekte nestekjærlighet. Så det er vår oppgave nå å stå opp mot holdningene nazistene har, og vise hva det vil si å være et godt menneske og en god Kristen. Som katolikker i Norge er nok de aller fleste av oss vant til å være en del av minoriteten. Det kan hende du kommer fra et annet land opprinnelig, eller at du er eneste katolikken i klassen, ja kanskje på hele skolen din. Mange av oss kjenner igjen følelsen av å ikke bli forstått eller at noen folk ikke liker troen vår. Det er jo ikke en kul følelse. Vi hadde kjempet tilbake dersom nazistene i Norge angrep

katolikker spesifikt, så hvorfor ikke stå opp for dem som hatet blir rettet mot nå? Rasisme og diskriminering eksisterer over alt på jorda, og har nok alltid gjort det, men det betyr ikke at det bør være sånn. Jesus kommanderer oss å elske hverandre slik som han elsker oss (Joh 13:34), og når Gud kan elske oss uansett hvem vi er eller hva vi gjør så bør vi klare å gjøre det samme. Dette betyr også å klare å elske nazistene, og å klare å tilgi dem. «Vær snill og vennlig mot hverandre, tilgi hverandre slik Gud tilga deg,» står det i Efeserne 4:32. Ja, det virker som en litt umulig oppgave noen ganger, og man kan kanskje lure på om nazister egentlig fortjener at du tilgir dem? Men Gud tilga menneskene selv om vi ikke fortjente det i noen større grad enn nazistene. Så stå opp mot nazisme, stå opp for nestekjærlighet, og for menneskeverd, men husk også å tilgi, og å be for at nazistene finner det i seg selv å følge Guds ord.

Qnyheter

Biskop Bernt i Bergen

6. august var biskop Bernt Eidsvik på skolebesøk på St. Paul gymnas i Bergen, melder katolsk.no. Der fikk han møte og ha samtaler med både elever og lærere, og omvisning på skolen. Visste du at St. Paul gymnas i Bergen er den videregående skolen i landet hvor færrest elever dropper ut av studieforberedende fag? Det meldte Bergens Tidene om i en artikkel fra juni i år, basert på tall fra Utdanningsdirektoratet.

En spesiell takk til Katarinahjemmet

På årets landsstyremøte kunne AUV meddele at årets æresmedlem ble Katarinahjemmet! Søstrene på Katarinahjemmet har gjort en særlig innsats for katolsk barne- og ungdomsarbeid over mange år. Katarinahjemmet er et kloster for Dominikanerinner som ligger sentralt på Majorstua i

Oslo. De er også et studenthjem for unge kvinner, og de har møtelokaler (som er hyppig brukt av NUK-styrer). «Utkåringen til Æresmedlem kom [...] som en overraskelse,» forteller sr. Anne-Bente på Katarinahjemmet sin blogg, katarinahjemmet.katolsk.no. «Vi er glade og takknemlige.» «NUK har et veldig godt forhold til søstrene som alltid stiller opp for oss. De hjelper oss praktisk, er med på en del av våre arrangementer – og de ber mye for oss. For unge katolikker fra hele Norge er det viktig å møte søstrene. Mange kommer fra menigheter hvor man ikke lenger har søstre i menigheten. Dermed er det ekstra gøy for oss å vise denne delen av det katolske livet til våre medlemmer.» forteller NUKs generalsekretær Henrik Emil Greve til katolsk.no.

Q gratulerer så masse, og takker for alt Katarinahjemmet har gjort for NUK. Du kan se en oversikt over tidligere æresmedlemmer på nuk.no.

Rettigheter for menn og kvinner

Hvert år samarbeider NUK med Caritas i en solidaritetsaksjon i adventstiden. Hvert år samler vi inn penger til et av Caritas' utviklingsprosjekter, og debatten om hvilket prosjekt vi skal støtte er ofte en engasjerende del av landsmøtet. I år vedtok LM «Rettigheter for menn og kvinner» som tema, og pengene vil gå til Kongo og Uganda.

Nytt arbeidsutvalg

NUKs arbeidsutvalg, AUV, består av åtte mennesker som gjennom året som kommer fungerer som foreningens styre. På årets landsmøte ble styret for 2017/2018 valgt! AUV består nå av Jakob Michael Voigt (leder), Anja Zawadzka Persvold (nestleder), Sandra Kim Eldevik, Kristian Varmo Andresen, Øyvind Johannes Vardenær Evenstad, Snit Ghebriel, Gerhard Raphael Abad Balagat og Abinaya Philip. Vi gratulerer så masse, og ønsker dem lykke til i året som kommer! Vi ønsker også å takke forrige AUV for strålende innsats i året som har gått.

Ansvar for

Pave Frans og patriark Bartolomeus fra den ortodokse kirke har kommet med et samlet budskap: Å ta vare på skaperverket inkluderer respekt for mennesker. Dette skjedde den 1. september, verdensdagen for omsorg av skaperverket. I uttalelsen understreker de at det er menneskenes ansvar å ta vare på skaperverket, og at det må være et samarbeid mellom Gud og oss mennesker. «Plikten vår til å bruke jordens goder impliserer respekt for alle mennesker og levende vesener» skriver de, mens de oppfordrer alle til å arbeide for bærekraftig utvikling. Kilde: catholicnewsagency.

18+-tur til Nordisk festival

Første helg i September pakket 31 unge voksne NUKere sekken, og tok buss til Vadstena i Sverige for å delta på Nordisk samling. 450 mennesker fra NUK, Sveriges Unge Katolikker (SUK), og Danmarks Unge Katolikker (DUK) samlet seg for lek, bønn, foredrag og samhold, med temaet "Herren har gjort store ting mot meg, hellig er Hans navn" (Luk 1, 49) Å sove i sovepose på gulvet i et klasserom, å delta på workshops og pater prater, å ha Mariaprosesjon i gatene, og å ha messe og foredrag med kardinal Aborelius var alle faktorer som dempet savnet etter WYD og heller fylle oss med en stor glede av fellesskap.

YFL årets lokallag

Gratulerer til YFL for kåringen som årets lokallag på LM i år!

Vi spurte ivrige folk på LM i år 3 spørsmål:

1. Hva liker du best med NUK?
2. Hva burde det være mest fokus på i LM?
3. Hva er det beste med lokallag?

Katherine Esquivel, bor i Stavanger, 23 år

1. Det jeg liker best med NUK er alle de vennene jeg har fått fra hele landet.
2. Mitt fokus er at de minske lokallagene får hjelpen de trenger.
3. Det beste er at man kan finne et lokallag overalt i hele Norge.

Jens Long Nguyen, Trondheim, 17 år

1. NUK gir et godt tilbud til unge katolske om ønsker å utvikle seg i troen samt å bygge et godt fellesskap mellom medkatolikker
2. Det som burde være mer i fokus er være synlige og vise at vi er seriøse. Det er mange katolikker rundt om i landet som ikke vet at lokallagene i deres by finnes, og vår jobb er å inkludere dem alle uavhengig av deres bakgrunn.
3. Det beste med å ha et lokallag er at det er et sted som du kan komme til, og vil alltid bli tatt imot med åpne armer. Lokallag legger opp til arrangementer der du møter andre katolikker som kanskje står med de samme utfordringene du selv sliter med. Fellesskap og samhold er to viktige stikkord som vi i lokallagsledelsen legger veldig mye vekt på. Gjennom lokallagene kan du få sterke vennskap som varer livet ut.

5 på Mariaholm

Mikaela Joana Bagasani, Oslo, 17 år

1. Det jeg liker best er det båndet du får av alle de du møter på arrangementer.
2. Bedre samarbeid med andre distrikter.
3. At man får ungdommer i aktivitet minst 1 gang i uka.

Piarina Reginold, Oslo, 18 år

1. At selv om vi har forskjellig bakgrunn, så står vi sammen i tro, felleskap og handling.
2. Verve nye medlemmer.
3. Det beste er at vi kan møte NUK i hverdagen, at du alltid kan møte ungdommer med samme tro.

Johan Nguyen, Jessheim, 19 år

1. Det beste med NUK er at du får være med personer som har en felles tro uansett hvor de kommer fra eller hva slags bakgrunn man har.
2. Mitt fokus er å styrke troen blant konfirmentene sånn at de etter konfirmasjonen kan fortsette å være en del av det katolske fellesskapet.
3. Det beste med lokallaget, er at du møter folk fra ditt eget sted med en fellestro i et samfunn der dere er en minoritet. Og skape et samhold som varer livet ut.

Menneskeverd i sorteringens tid

Et indisk bryllup kan være en eksplosjon av farger. Ekteskapsinngåelsen strekker seg over flere dager og er spekket med ritualer og festligheter. Feiringen rammes inn av blomster, gull og glitter. Både bruden og brudgommen er kledd i drakter med vakre broderinger. Mange gjester kommer i prangende klær og smykker. Bordene er dekket av delikatesser som sprenger alle fargekart.

Et bryllup i India er ikke en privat affære, men en stor, offentlig begivenhet. Som regel er mange hundre bedt til bryllupsfeiringen. Det skal legges merke til når to personer forenes for livet og familiene deres knytter bånd.

Derfor blir det også merkbart når bryllupsfesten uteblir. Og mange steder i India er det akkurat det som

skjer. Årsaken er ikke at færre enn før ønsker å gifte seg eller at den tradisjonelle bryllupsfeiringen har gått av moten. Bryllupsfestene blir færre fordi familiene i landsbyene mangler jenter å gifte bort.

Over hele India finnes det landsbyer der andelen jenter er så lav at det går svært lang tid mellom bryllupene. Hovedårsaken er at det ikke fødes og vokser opp nok jenter. Det mangler 50 millioner jenter og kvinner i den indiske befolkningen. Noen ble drept umiddelbart etter at de ble født. Noen ble neglisjert til døde som barn, noen ble ofre for den omfattende volden som rammer indiske jenter og kvinner. Men de aller fleste sorteres bort under svangerskapet, når ultralyden avslører barnet er ei jente.

Indias manglende jenter

vitner om et samfunn der kvinner over tid har hatt svært lav verdi. Vi som lever i et av verdens mest likestilte land, der likeverdet mellom menn og kvinner er en selvfølge, reagerer naturligvis med vantro på at mennesker kan være uønsket og velges bort bare fordi de har feil kjønn.

Da Bioteknologinemnda tidligere i år ga helsetjenesten klarsignal til å ta i bruk en ny blodprøve som kunne avdekke fosterets kjønn på et tidlig stadium, beroliget rådets leder, Kristin Halvorsen, med at den ikke ville bli brukt til å velge bort jenter. «Det er bred enighet i det norske samfunnet om at vi ikke skal tillate eller legge til rette for at foster skal kunne selekteres utelukkende på grunnlag av kjønn. Kjønnenes likeverd er grunnleggende og selvsagt verdi i Norge,»

skrev Halvorsen.

Det er bra at Halvorsen slår dette fast med tydelighet. Men det reiser et spørsmål: Hvorfor ser vi helt annerledes på sortering av mennesker med Downs syndrom?

Tall fra Medisinsk fødselsregister viser at 90 prosent av alle svangerskap der det oppdaget Downs syndrom, blir avsluttet. Tallene er ikke spesielle for Norge. Over hele Vesten ser vi det samme mønsteret.

Det kan selvsagt være mange årsaker til at svangerskap avsluttes. Poenget er ikke å rekke en pekefinger mot den enkelte som tar valget. Men når nesten alle velger likt, viser det med tydelighet at mennesker med Downs syndrom har lav status i vårt samfunn. De velges bort fordi vi ikke tillegger dem samme verdi som andre. For

å parafrasere Bioteknologinemndas leder: Likeverdet mellom oss «normale» og mennesker med Downs er lang fra «en grunnleggende og selvsagt verdi i Norge».

Når moralfilosofen kan skrive at «samfunnet ikke blir fattigere uten Downs» eller stortingspolitikere kan lire av seg av seg at vi ikke trenger «et syndrom for å skape mangfold», forteller det at noen tenker at vi klarer oss fint uten Downs-folket.

Hvilken annen gruppe hadde det vært mulig å møte med den samme arrogansen? Hvis moralfilosofen og politikere hadde sagt det samme om hvilken som helst annen identitet, hadde folk trukket til gatene for å protestere. Men terskelen vår er langt høyere når denne type utsagn rammer mennesker med Downs syndrom.

Det er ikke makthaverne, flertallet og de som representerer «det normale», som skal

definere hvilke mennesker som hører til i mangfoldet eller ikke.

Mennesker med Downs har kjempet en lang kamp for å bli akseptert og inkludert i samfunnet. Sorteringen av mennesker med Downs syndrom slår beina under dette. Vi kan ikke utrydde Downs syndrom og samtidig si til mennesker med Downs at de er ønsket i samfunnet. Det henger ikke sammen.

Menneskeverdet er skjørt. Vi har sett mange eksempler på hvor raskt menneskeverdet krenkes dersom det ikke pleies og forsvares. Vi må, som samfunn og ansvarlige borgere, stå opp for likeverdet og mangfoldet hver eneste dag.

Et samfunn som lar de minst veltilpassede velges bort, blir fattigere, kaldere og farligere for alle.

Erik Lunde, forfatter av boken Uønsket. Mennesket i sorteringens tid

Soul

St. Olav ungdomslag er et katolsk ungdomslag som har ukentlige møter hver torsdag kveld i St. Olav ungdomslokale. I Soul har vi ulike aktiviteter hver uke, både vanlige aktiviteter og katolsk-inspirerte aktiviteter. Frivillige medlemmer som ønsker det, kan melde seg inn som styremedlem-

mer hvert år. Med de som er villige, danner vi et styre, nestleder og leder, som får i oppgave å planlegge/arrangere kvelder for de som ønsker å stille opp på en kveld. Soul, som vi har valgt å kalle det, ble grunnlagt for ungdommer som er interessert i å lære om troen samt å omgås med ungdommer som

har samme interesse. Vi går i messen klokka 18, for så å få servert mat som har blitt forberedt på forhånd av styret. Aktivitetene er alltid noe som både er kunnskapsgivende og interessant på samme tid, det gir også mulighet for brobygging og sosialisering. Når aktivitetene er ferdig, samles vi til aftenbønn som all-

tid roer ned både kropp og sjel, vi synger sanger fra Adoremus (NUKs sangbok), ber til Herren og reflekterer over dagen som har gått. Deretter er det mulighet til å bli i ungdomslokalet, hvor vi som oftest synger sanger eller bare nyter samværet til det velsignede fellesskapet Gud har gitt oss.

Jomfru Maria

Måneden oktober dedikeres til Den Katolske Kirkes største helgen, nemlig Jomfru Maria. Maria var et vanlig menneske som du og jeg, men ble valgt av Gud til å bære hans barn fordi hun var uten synd – derfor er hun ofte avbildet i blå kappe – uskyldens farge. Hun er også den eneste helgenen ved siden av Johannes Døperen vi feirer fødselsdagen til (8. september), denne tradisjonen er det ukjent hvor stammer fra, men den er trolig over tusen år. Hun er også den eneste helgenen som ble tatt opp i himmelen med både kropp og sjel. Deretter ble hun kronet, kledd i solen, med månen under sine føtter og tolv stjerner rundt hodet, til universets dronning.

De viktigste hendelsene i Det Nye Testamentet når det gjelder Maria, er Bebudelsen – når hun sier «ja,» til Engelen Gabriel – og Bryllupet i Kana. Med sitt «ja,» vitner om en fantastisk evne til å følge Gud og ta imot

hans kall uansett hva det kan føre med seg. Under bryllupet i Kana blir Maria tilkalt når det er tomt for vin, hun sier da at tjenerne skal gå til hennes sønn og gjøre akkurat som han ber dem om. Dette kan symbolisere den store oppgaven Maria hadde – å vise vei til Jesus, og det er derfor vi sier: "Det som den katolske tro tror om Maria, har sitt grunnlag i det den tror om Kristus, mens det den lærer om Maria, igjen kaster lys over det den tror om Kristus." Det betyr for eksempel i praksis at når vi ber til Maria, ber vi om at hun skal be for oss til sin sønn.

På samme måte som Jesus er vår Bror og Gud vår Far, er Maria vår Mor, en du kan søke hjelp hos uansett og som vil hjelpe deg med den største omsorg. Og uansett hvor utrolig det virker, var hun også et vanlig menneske med et unikt kall – en som gjør det lettere å følge den veien Gud har laget for oss.

«Når jeg sier «Drep meg!», så drep, det er min rett, og din plikt»

Denne befalingen er den mange forsøker å kjempe gjennom under kampsaken for det som kalles «aktiv dødshjelp». Mange i Norge og andre vest-europeiske land mener at det er en del av det større samfunnets oppgaver å stille som bødde- del på bestilling. Det er mildt sagt merkelig, da de samme menneskene som er for at staten skal være bødde- del «on demand» gjerne også er imot dødsstraff.

Det er jo merkelig, er det ikke? Det skulle vært dét. Og det skulle selvfølgelig vært slik at, dersom man er imot dødsstraff, så er man prinsipielt imot unødige drap, og derfor like mye motstander av fosterdrap, uansett hvor gammelt eller ungt fosteret er, som man er motstander av aktiv dødshjelp. Problemet

for mange kristne i dag er imidlertid å svare på hvorfor ikke staten og samfunnet skal godt og støtte ethvert ønske et individ måtte ha.

Men de fleste ønsker ikke å se sammenhengen mellom motstand mot dødsstraff og aktiv dødshjelp. Det lett for mange å tenke: «Dette er jo forferdelig nok, det å ønske å dø, men altså, det angår ikke meg, eller noen jeg kjenner, så hvorfor alt dette bråket om en enkeltsak, liksom?» Hvorfor ikke bare innvilge folk sitt dødsønske, bli ferdig med det, mens vi sitter på hendene og kan tenke på hvor grusomt synd det er på dem. Problemet er bare det at det er en fullkommen ansvarsfraskrivelse overfor din neste. Vi har et ansvar for hvordan andre har det, og da holder det

virkelig ikke å si at det bare er min «personlige mening» at man ikke bør tillate en ordning der man kan bestille selvmord, og føler at det er strekkertil med å synes synd på vedkommende.

Dagens kultur, som blir innpodet i våre hoder allerede fra barnehagen av handler dessverre på en utelukkende måte om nettopp ikke å ta ansvar overfor verden og ens neste. Det er faktisk ikke tilfeldig at vi i dag ikke skal få lov til å si til en 6-åring at «Nei, det er ingen hest: Det er en krusedull med to streker ved siden av», idet barnet påstår at han har tegnet en hest. Den ansatte i barnehagen vil da i postmoderne ånd – som er vår tids ånd – innstendig formane forelderen om å trekke sin umoralske påstand, som tydeligvis

hemmer barnets evne til å «uttrykke seg selv». Det er selvfølgelig ikke noe galt ved det å gi uttrykk for sine kreative evner, men når det blir diktert av tidsånden at dette skal gå på virkeligheten og ikke minst sannheten løs, vil det etterhvert også komme med menneskelige omkostninger – da sannheten om hva et menneske er må tilpasses hvordan man «tolker» saken, slik en krusedull og to streker blir til en hest.

Ettersom jeg skriver for et katolsk publikum, forsøker jeg ikke først og fremst å omvende leseren til først nå å innse hva som er galt ved aktiv dødshjelp. Det er nok mer på sin plass å spørre seg om hvordan kristne kan forholde seg til denne utviklingen – for det er ingen isolert kampsak, men inngår i

«døds kultens» politiske program, som de siste pavene har snakket om mange ganger. Vi må stille de riktige spørsmålene angående vår rolle i et samfunn som Norge, hvor kristendommen blir politisk motvirket snarere enn noe annet. Skulle vi ved politisk makt fra Stortinget få et samfunn med bøddel på

bestilling, og erklært forakt for livets iboende verdi, bør vi gripe etter de spørsmålene kardinal Robert Sarah så betimelig formulerte i Luçon:

«Hvem reiser seg da i dag for Gud? Hvem våger så å gå dagens moderne forfølgere av Kirken i møte? Hvem vi ha motet til å reise seg

uten andre våpen å dra enn dem man finner i kapellet og Jesu hellige hjerte, for å møte dødens legioner av vår tid, som er relativisme, indifferensisme og forakt for Gud? Hvem vil fortelle denne verden at den eneste friheten det er verdt å dø for, er friheten til å tro?» Og ja, vi må være ærlige med oss selv. I siste instans

handler det aldeles ikke bare om at samfunnet går sin skjeve gang, men om hvorvidt samfunnet vil fortsette å akseptere dem som søker den kompromissløse friheten i å tro og leve i Jesus Kristus, vår herre, Guds sønn og verdens frelser.

Film

Av Cecilia Bruce, Victoria Oftestad, Anna Dan Vy Vu, Bilder: Paramount Pictures.

Qltur

Juno

Filmen «Juno», ble nominert til fire Oscar, og satt på «topp 10»-listen for 2007!

Juno, en rappkjeftet tenårings, som vanligvis er utrolig vis for alderen sin, ender opp med å ha ubeskyttet sex sammen med bestekompisen hennes, Paul Bleeker. Juno drar til et kvinnesenter for å ta abort, men ombestemmer seg, og finner ut at løsningen

er å adoptere bort babyen hennes til en lykkelig og rik ektepar. Ettersom magen til Juno vokser, blir også problemene hennes større. Hvordan hun håndterer dette får dere finne ut selv...

Denne filmen, som faktisk har et alvorlig tema, er utrolig søt og koselig. Anbefales veldig på en regnværsdag!

Crash

«Crash» er en film fra 2004 som viser sammenflettede historier om hvite, svarte, latinamerikanere, koreanere, iranere, politi og kriminelle, rike og fattige, folk med makt og folk uten makt. Rasisme og diskriminering er viktige og vanskelige temaer som her håndteres på en god, troverdig og reflektert måte. Fra første stund klarer filmen på en ekte – og derfor vond – måte å rette blikket mot urettferdigheten som vi alle vet eksisterer,

men som vi ofte ignorerer. Vi følger mennesker som alle på en eller annen måte blir påvirket av rasisme, enten det er fordi de selv er skyldige i rasistiske handlinger, at de selv blir utsatt for det, eller som i de fleste tilfeller; begge deler. Handlingen finner sted i Los Angeles, en by påvirket av mangfold og muligheter, men også av klassekille, kriminalitet og vold. I løpet av en skjebnesvanger dag ser vi hvordan livene og veiene til de ulike

menneskene krysses, og vi får se eksempler på rasemessige fordommer og menneskenes reaksjoner på dem. Dette er en sterk film om tragedier og

nye begynnelse, om å tilgi og å elske, om å stå opp for seg selv og de man er glad i, og om hvor håpløst maktløs man noen ganger er.

Moonlight

Filmen som vant Oscar for beste film i 2016 skildrer vanskeligheten rundt å frykte det som er annerledes ved deg selv, og hvordan det er å skille seg ut når alt du vil er å overleve. Vi følger Chiron gjennom tre epoker av livet, fra barndom, via ungdom til voksenlivet. Chiron starter om en inneslutning, mobbet gutt med en narkotikaavhengig mor, som blir passet på av narkolangeren Juan når moren ikke er i stand til det. I ungdomstiden opplever han en oppvåkning som fører til at han senere setter opp

et tøft og hardt ytre. Men som voksen lider Chiron konsekvensene av å ha fortrent en stor del av sin egen identitet. For ikke bare er Chiron fattig afroamerikaner i ett av de tøffeste strøkene i Miami, han er også homofil. Moonlight er en lavmælt fortelling i rolig tempo som likevel oppleves som intens, og du vet aldri hvilken fare som venter rundt neste hjørne. Chiron utsettes for omsorgssvikt, mobbing og vold, mens han selv er en stille og forsiktig sjel. Nettopp denne kontrasten er kanskje hva som gir

filmen den fantastiske stemningen den har. Når han så blir til et hardt produkt av omgivelsene sine forstår vi alvoret ved påvirkningen av den macho-baserte kulturen han vokste opp i. Denne filmen er en fantastisk historie om håp, drømmer, fiaskoer og nederlag, om diskriminering og viktigheten av aksept og

nestekjærlighet. Men kanskje aller mest er det en vakker og vond film om virkelighetens utfordringer når man ikke er som «alle andre». - OBS: Moonlight inneholder en del vold og upassende språk og anbefales derfor for de over 17.

Lion (2016)

Filmen Lion, regissert av Garth Davis, er en fantastisk, men skjærende trist film. Vi blir kjent med Saroo på omtrent 4 år som bor i en veldig fattig landsby i India sammen med broren, moren og søsteren. Han er livsglad og lærevillig, selv om han lever i

dyp fattigdom. En dag blir han med broren på jobb, eller rettere sagt, han blir satt til å vente på broren på en togstasjon, mens broren jobber noen kvartaler unna. Det er natt. Etter hvert blir han bekymret for broren og går for å lete. Han gjennomfører

et tog, sovner, og blir tatt til en helt annen kant av India i løpet av natten. I India har de 24 offisielle språk, for ikke å snakke om alle under- og stammespråkene, så når Saroo ankommer togets stoppested, er det ingen som skjønner et ord av hva han sier. Han blir gående å reke i gatene, og blir nesten offer for kidnapping og slavehandel. Til sist havner han på et barnehjem og blir etter hvert adoptert bort til et par i Australia. Det virker som han har en lovende fremtid, da det plutselig kommer tilbake minner

fra barndommen, og han begynner å lure på hvor han egentlig kommer ifra...

Den grufulle sannheten i dag er at over 80000 barn forsvinner i India årlig, og de færreste finner tilbake. Dette gir jo et ganske tydelig perspektiv på ting, når vi til sammenligning i Norge, setter himmel og jord i bevegelse dersom et barn forsvinner. Lever vi ikke i en urettferdig verden når så mange menneskeliv blir oversett? «Lion» er en film som må ses, den setter virkelig spørsmål ved de store tingene i livet.

Jorden

– vårt felles hjem

Det er mandag morgen, en grå høstdag i oktober. Du går forbi et avisstativ utenfor en kiosk og ser bilde av pave Frans på forsida. Artikkelen handler om klima og du tenker "hva har paven med klima å gjøre?".

Ja, hva har han med klima å gjøre? Hvorfor har han de siste årene stadig snakket om klimaendringene? Jo, han mener det er vår oppgave å ta vare på skaperverket og ikke minst, å ta vare på hverandre. Klimaendringene er en trussel mot både jorden og oss som lever her. Spesielt vil fattige og generasjonene som kommer etter oss rammes hardt av endringene. Å engasjere seg for klima handler i bunn og grunn om å vise nestekjærighet, og det er noe vi forstår at paven uttaler seg om.

Kun en jordklode

Vi har bare én jord, en jord med begrensede ressurser. Vi får ingen ny jordklode hvis den koker over. Jordens ressurser er skapt av Gud for å bli brukt på en klok måte, til alles beste. Det er derfor noe grunnleggende feil og urettferdig når noen kan leve i overflod, mens andre lever i dyp nød og fattigdom. Denne urettferdigheten forsterkes av klimaendringene fordi de først og fremst rammer de fattigste, de som selv ikke har bidratt til oppvarmingen. De menneskeskapte endringene skyldes i stor grad overflod og forbruk i rike land over en lang periode.

Verdien av et menneske

Vi tror at hvert enkelt menneske er ukrenkelig unikt og at vi alle

har samme verdi. Men hvor mye er egentlig et menneskeliv verdt for deg? Hvor mye er du villig til å gi opp for at andre skal få et godt liv? Hvor mye av livet ditt er du villig til å endre for noen du ikke kjenner på Sri Lanka? Hvis vi mener at alle er like mye verdt, så må vi gjøre noe slik at måten vi lever på ikke går utover andres liv og helse. Vi sitter med nøkkelen til å løse utfordringene, blant annet ved å endre forbruket og livsstilen vår, og ved å legge press på politikerne slik at de tar valg som vi kan leve med i fremtiden. Er du villig til å gi opp noe for å være med å stanse temperaturøkningen?

Det er enkelt å forstå at nestekjærighet betyr å ta vare på de rundt oss og å være gode mot de vi møter.

Men som kristne kaller vi oss brødre og søstre. Vi vet at vår neste ikke bare er en familiemedlemme eller naboene våre. Vår neste er også 16åringen på Barbuda og 14åringen på Sri Lanka, som må leve med at klimaet ødelegger deres livsgrunnlag. Å gjøre noe med klimaendringene handler derfor om å vise nestekjærighet, det handler om å bry seg om jorden som barna våre arver, det handler om å innse at hvert menneske er like mye verdt og å leve etter det.

Paven roper

Det er vanlig ved statsbesøk at det utveksles gaver. Da Trump besøkte pave Frans gav paven ham Laudato si, pavens eget lærebrev om klima og miljø. Leonardo DiCaprio omtaler Laudato si som "en av de viktigste tingene

i klimaendringenes historie". Ikke mange andre ville turt å gi klimafornekteren Trump en sånn gave. Derfor er det så viktig at nettopp paven gjør det, for når paven snakker, lytter folk. Paven er ikke

mild, han sier rett ut at vi er nødt til å endre kurs og at det haster. Men han sier også at det er håp!

I forordet til Laudato si på norsk sier Biskop Bernt Eidsvig: "Nå står

det til oss å svare på hans oppfordring". Og det skal vi! Adventsaksjonen 2017 er en god start for å svare på pavens oppfordring. Nå gjenstår det bare å finne frem klimaengasjementet og gjøre seg

klar for årets aksjon: Jorden – vårt felles hjem.

Kilder: Den katolske kirkes sosiallære, hefte Caritas. Laudato Si. www.energiogklima.no.

En magisk uke

Nå har jeg kommet hjem fra en fantastisk påskeleir på Gulsrud. Leiren ga meg gode minner og jeg fikk utrolig mange, gode venner derfra. På leiren hadde vi alt fra våkenatt, skriftemål og fasting til kostymefest, speeddate og PåskeOL. Det var nye og gøyale aktiviteter hver eneste dag og jeg koste meg masse.

En av de beste og morsomste tingene vi gjorde på leiren var PåskeOL. Under PåskeOL gikk vi i grupper og måtte gjennomføre forskjellige oppgaver som vi aldri hadde gjort før. Det var alt fra å dytte en bil til å lage pyramider av kroppene våre. Hele leken gikk egentlig ut på samarbeid, så vi hjalp hverandre, og vi ble bedre kjent gjennom dette. Det var utrolig morsomt å være med på!

En helt spesiell ting er det fantastiske le-oss gjennom uka. styrte oss uansett. Med Bao Hieu som lederne gjorde oss inspirert til å bli leder kjempegod stemte seg av alle.

En annen veldig fin våkenatt. Natt til gruppene en time sammen. Jeg synes noe sånt, for natten i en trist, men viktig våke med Jesus i

Det beste med hele skapet det var mellom oss. Gjennom alle de aktivitetene vi hadde ble det knyttet et bånd mellom oss. Vi ble gode venner alle sammen. Jeg kjente ikke så mange da jeg kom dit, men da jeg dro derfra hadde jeg blitt kjent med nesten alle. Jeg fikk venner som jeg kommer til å ha lenge.

Jeg anbefaler alle som kan å dra på konfirmantleir! Det er minner for livet og du får et helt nytt syn på påsken. Du lærer masse og forstår liturgien og Jesu lidelseshistorie på en ny måte. Men først og fremst forstår du at du er en del av en levende Kirke! Dra på leir!

Qpprest

Menneskets verdi

Det er kanskje ikke alltid lett å vite hva Kirken egentlig sier til forskjellige saker. Mange av svarene er samlet i katekismen, og for å gjøre det litt lettere forståelig, ble det for noen år siden utgitt en ungdomskatekisme (YOUCAT). Noen av dere har kanskje fått den til konfirmasjonen, eller bruker YOUCAT konfirmantboken i undervisningen, eller har en YOUCAT bønnebok hjemme.

Den nyeste boken i denne serien heter DOCAT og ble lansert i fjor. Den finns ikke ennå på norsk, men jeg leser for tiden den engelske utgaven. Også den prøver å gi svar på mange spørsmål som dreier seg om Kirkens sosiallære, om WHAT TO DO i den verden vi lever i.

//

Ut av sin uendelige kjærlighet skapte Gud verden.

Da sa Gud: «La oss skape mennesker i vårt bilde,

som et avbilde av oss! De skal råde over fiskene i havet og fuglene under himmelen, over feet og alle ville dyr og alt kry-

pet som det kryr av på jorde.» Og Gud skapte mennesket i sitt bilde, i Guds bilde skapte han det, til mann og kvinne

skapte han dem. (1 Mos (Gen) 1, 26-27)

Det som skapelsesberetningen i begynnelsen av

bibelen forteller oss, er at Gud, etter å ha skapt alle andre ting, skapte mennesket som krone til alt som er skapt. Og så er mennesket skapt i Guds bilde. Vi alle, du og jeg og alle andre, er skapt i Guds bilde. Når vi ser et annet menneske, ser vi Gud i dets ansikt.

Gud elsker det han har skapt, Gud elsker oss, og han ønsker at også vi elsker ham som han elsker oss. Og når vi elsker ham, da elsker vi også det som han har skapt.

Hvert menneske er en unik skapning, hvert menneske er uendelig verdifullt fordi det er skapt av Gud og det er elsket av Gud.

Her ligger det egentlig et kjernepunkt for all vår handling: Alt som lever, er skapt av Gud; alt som lever, er elsket av Gud. Vi skal elske det som Gud har skapt, vi skal ikke ødelegge det som Gud har skapt, men verne og elske livet.

Men hverdagen vår er mye mer kompleks. Ikke alle mennesker elsker Gud på samme måte,

//

Gud ønsker at også vi kan elske uansett menneskets egenskaper.

menneskeheten er ofte ikke enig om hva som bør gjøres. Den teknologiske utviklingen har gitt oss mange nye muligheter, både til det gode og det onde, som krever et valg av oss.

Vi kommer til å møte den ene eller andre problemstillingen i vårt liv. Hvert tilfelle er unikt, og omstendighetene er forskjellige, men alltid skal vi se på livet som skapt og elsket av Gud.

Hvordan er det med livets begynnelse? Har vi lov til å ta abort? Gud elsker det barnet som ikke ennå er født. Gud elsker også den gravide mor og barnets far. Gud ønsker også at de er elsket av omverdenen. Hvert liv som er skapt, skal få ha mulighet til å utfolde seg.

Kan vi velge et barn på grunn av sykdomsprogner eller på grunn av kjønn? Hvert menneske er en unik skapning. Hvert menneske er verdifull i Guds øyne. Gud elsker oss uansett. Gud ønsker at også vi kan elske uansett menneskets egenskaper.

Hvordan er det med livets ende? Har vi lov å gi dødshjelp? Har vi lov til å bestemme vår egen død? Gud elsker også den som er syk og lider av smerte. Hvert øyeblikk i livet er verdt å

leve. Vi må ikke forlenge det kunstig, men vi skal heller ikke forkorte det. Gud ønsker at også de opplever kjærlighet som kan ta bort deres angst for livet.

Hva er med mennesker som lever i fattigdom, som mangler mat og hus? Gud elsker alle mennesker, og Gud ønsker at også vi deler vår kjærlighet med dem som trenger. Som individer kan vi ikke forandre verden, men vi kan gi vårt lille bidrag, og i fellesskap med andre kan vi påvirke verden.

Hva skjer med jorden? Kan vi bruker dens ressurser? Gud elsker både oss som lever nå og dem som kommer etter oss.

Vi skal ikke bare vise kjærlighet til våre nålevende medmennesker, men også til våre etterkommere. Vi skal bruke verdens ressurser på en måte som også gir liv til dem som kommer etter oss.

Når vi hører alt dette, bør vi ikke bli motløse fordi det høres ut som en tung oppgave. Gud elsker oss alle fra første øyeblikk av. Han har gitt oss det vi trenger for å leve dette livet i fellesskap med hverandre. Som han sa til den unge profeten Jeremia: «Før jeg formet deg i mors liv, kjente jeg deg, og før du ble født, helliget jeg deg; ... Vær ikke redd, for jeg vil være med deg.» (Jer 1, 5.8)

Kateketisk spalte

Ungdommer feirer Allehelgensdag

I november feirer vi to spesielle messer i Kirken. Den første er for alle helgener, Allehelgensdag. Helgener er menn og kvinner som har levd sine liv på en måte som lignet på Jesu Kristi liv. Vi regner med at helgenene allerede er i himmelen hos Gud. Selv om noen helgener har en egen dag i kalenderen, feirer vi også alle helgener samlet den første søndagen i november. Da ber vi alle helgener gå i forbønn hos Gud for alle menneskers sjeler, både for oss som lever nå og de som er døde. Og den 2. november, feirer vi messe for de døde menneskene som fortsatt er på vei til Gud. Det er Allesjeldersdag. Da ber vi for de dødes oppstandelse.

Allehelgensdag og Allesjeldersdag minner oss på at i Jesus Kristus er håpet til stede for alle mennesker, både de levende og de døde. Vi blir minnet

om det aller viktigste vi tror på, nemlig at Gud ikke vil tillate at vi dør og blir borte for alltid. Ofte bruker vi lyset som et symbol på det evige liv, og vi pleier å si at Jesus Kristus er verdens lys. Ingen kunne levd uten lyset fra Kristus, for da hadde det bare vært mørke i verden. Vi tenker oss mørket som et symbol på det onde, som er alle menneskers fiende.

Mange barn og ung-

dommer har det veldig gøy og spennende med å feiere Halloween på Allehelgensdag. Noen kler seg ut i skumle kostymer og går rundt ute om kvelden når mørket faller på. Men opprinnelig er halloween en markering som kommer fra Irland. Der pleide folk i gamle dager å skjære ut skumle grimaser på gresskar som de lagde lykter av, og satte opp rundt husene sine. Det var for å skremme bort onde ånder, som

de tenkte seg var på ferde sent på høsten når dagene begynte å bli kortere og netene lengre. Men når vi feirer Halloween og lager gresskarlykter nå, så minner det oss om at selv om vi går inn i den mørke tiden på året, så har lyset egentlig vunnet over mørket. Jesus Kristus har vunnet over døden og det onde, og en dag skal han ta det helt bort fra oss.

Den guddommelige miskunns rosenkrans

Mange av dere eier sikkert en eller flere rosenkranser. Noen har sikkert fått en i gave til sin første kommunion, mens andre kanskje har laget sine egne på sommerleir eller katekese. Rosenkransen er et fantastisk bønneverktøy, og den kan bes hvor som helst!

Vanligvis bes rosenkransen ved at man mediterer over mysterier fra Jesu og Marias liv. Den guddommelige miskunns rosenkrans, også kalt den guddommelige barmhjertighets rosenkrans, er en annen variant og bønnen oppsto etter at den polske nonnen Faustina Kowalska begynte å få syner og visjoner om å fordype seg i Kristi barmhjertighet.

Det er tre formål med den guddommelige miskunns rosenkrans: Å oppnå barmhjertighet, å stole på Kristi barmhjertighet og å vise barmhjertighet.

Bønnen er faktisk kortere enn en vanlig rosenkrans! Slik kan vi be den guddommelige miskunns rosenkrans:

1. Vi begynner ved korset, og ber trosbekjennelsen. Den apostoliske trosbekjennelsen går som følger: Jeg tror på Gud Fader, den Allmektige, himmelens og jordens Skaper, og på Jesus Kristus, hans enbårne Sønn, vår Herre, som ble unnfanget ved den Hellige Ånd, født av Jomfru Maria, pint under Pontius Pilatus, korsfestet, død og begravet, som fór ned til dødsriket, stod opp på den tredje dag fra de døde, fór opp til himmelen, sitter ved Gud Faders den Allmektiges høyre hånd, skal derfra komme igjen for å dømme de levende og de døde. Jeg tror på den Hellige Ånd, den hellige katolske Kirke, de helliges samfunn, syndenes forlatelse, kjødets oppstandelse, og det evige liv. Amen

2. Deretter ber vi én Fader vår, tre Hill deg, Maria og én Lovprisningsbønn. For de som trenger en liten oppfriskning, lyder disse bønnene slik:

Fader vår, du som er i himmelen! Helliget worde ditt navn. Komme ditt rike. Skje din vilje, som i himmelen, så og på jorden. Gi oss i dag vårt daglige brød. Og forlat oss vår skyld, som vi og forlater våre skyldnere. Og led oss ikke inn i fristelse, men fri oss fra det onde. Amen.

Hill deg, Maria, full av nåde, Herren er med deg, velsignet er du blant kvinner, og velsignet er ditt livs frukt, Jesus. Hellige Maria, Guds mor, be for oss syndere, nå og i vår dødstime. Amen.

Ære være Faderen og Sønnen og den Hellige Ånd, som det var i opphavet, så nå og alltid og i all evighet. Amen.

3. Vi begynner nå å bevege oss rundt rosenkransen. På de store perlene ber vi:

Evige Far, jeg frembærer for deg din høyt elskede Sønns, vår Herre Jesu Kristi Legeme og Blod, Sjel og Guddom, som soning for våre og hele verdens synder.

På de små perlene på hvert ledd, bes:

For hans smertefulle lidelses skyld, miskunn deg over oss og over hele verden.

4. Når vi er ferdige, avslutter vi med bønnen:

Hellige Gud, Hellige Sterke, Hellige Udødelige, miskunn deg over oss og over hele verden.

Jesus, jeg stoler på Deg.

“

Susannes vits:

To muffinser står i en ovn. Så sier den ene muffinsen 'puh, det er varmt her inne'. Da svarer den andre muffinsen 'wææ, en snakkende muffins!'

Bli med, meld deg inn!

www.nuk.no

